
Liquids

Revista d'estudis
literaris ibèrics

Nº 3, 2009, pp. 1-2

Issn: 1998-2513

EDITORIAL

TATIANA JORDÁ

EVA SOLER

Tòpics, temes, personatges que viatgen d'un gènere literari a un altre i, d'allí, a qualsevol altre gènere artístic; textos, imatges i sons que es transformen durant la seva translació per a funcionar sostenint-se a les característiques de cada nou motlle...

L'adaptació d'una obra a un altre gènere respon a la necessitat de satisfer la demanda d'un lector que s'identifica amb la lírica que recull els mites i els símbols de la seva cultura oral; d'un públic al qual li agraden tant les novel·les, que assisteix al teatre a la recerca de les mateixes històries que troba en elles, o d'un espectador que acudeix al cinema arrossegat per l'encant de veure encarnats als herois sorgits de les pàgines d'un llibre. Però l'adaptació o la barreja també pot ésser forçosa; per exemple, en el cas de les arts audiovisuals l'ús del text les proveeix d'una càrrega intel·lectual explícita quan (potser amb massa freqüència) aquestes requereixen del prestigi de la paraula literària. És la seva coartada. En qualsevol cas, es produeix una transformació del text causada pel canvi de llenguatge, els mecanismes de la narració i les convencions inherents al gènere.

D'altra banda la literatura posseeix uns motius, mites o personatges tipus, que obtenen major èxit que altres i sobreviuen transigint a la transformació exigida per les circumstàncies que rodegen a l'acte de comunicació. Molt sovint aquests temes propis de la tradició literària transgredeixen les fronteres d'altres literatures o es veuen transformades per la *contaminació* que suposa el contacte amb elles. I és que l'art pareix mantenir-se viu gràcies al moviment constant i a la relació entre les diverses esferes i components perquè aquests no perviuen en compartiments tancants doncs es generen per i per a la vida. L'artista ha de sobreviure a aquest dinamisme per adaptar-se i créixer, retorçant-se com les branques d'un arbre que cerca la llum del sol.

Aquest número de *Líquids* s'ha proposat reflexionar sobre tot això des de la diversitat de plantejaments i metodologies mitjançant uns articles que revisen la trajectòria del mite de "Don Juan" a la producció teatral del segle XX, la del mite clàssic del Minotaure i els processos d'adaptació d'obres en els contextos del Renaixement i el segle XX. D'altra banda a la secció de ressenyes també trobem lectures crítiques i creatives que ofereixen possiblement aquests fenòmens de pervivència i mutabilitat: el tractament de la Guerra Civil espanyola a la narrativa per a joves o l'associació entre arts i pintura són algunes d'elles. Finalment, cal destacar l'apartat de creació doncs es recullen set peces de quatre dramaturgues que reflecteixen als seus textos el caràcter camaleònic de l'art ja que s'ofereix la mirada de la dona (única i diversa al mateix temps) sobre la societat i el gènere teatral. Una mirada cohesionada encara que divergent, de la mateixa forma que aquesta revista que va néixer de la necessitat comú de retallar distàncies i crear punts de trobada per a la diferència.